

Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Агенцији за банкарство Федерације Босне и Херцеговине

Користећи се овлашћењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горенаведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “помаже, када Високи представник то оцијени неопходним, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналагању рјешења за наведене проблеме “доношењем обавезујућих одлука, када то оцијени неопходним”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелом подручју Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Узимајући у обзир да се Законом о Агенцији за банкарство Федерације Босне и Херцеговине не предвиђа јасно овлашћење Агенције за банкарство да дјелује у погледу мјера борбе против финансирања активности везаних за тероризам;

Узимајући надаље у обзир да је подршка антитерористичким дјелатностима поред осталог дата у одлукама Савјета министара Босне и Херцеговине од 20. и 25. септембра 2001. године те у Резолуцији Савјета безбиједности Уједињених народа бр. 1373 од 28. септембра 2001. године, у којој се обрађује ово питање;

Имајући на уму да се Законом о Агенцији за банкарство Федерације Босне и Херцеговине изричито не предвиђа пружање заштите самој Агенцији за банкарство нити Управном одбору Агенције у погледу одговорности које проистичу из редовног обављања њихових послова;

Узимајући у обзир да је такав вид заштите уобичајен и неопходан за јаку и независну функцију надзора те да такав вид заштите представља један од кључних “предуслова за ефикасан надзор банака” утврђених од стране Базелског комитета за надзор банака и подржаних од стране већине западних земаља;

Констатујући да би изложеност пријетњама и актима застрашивања угрозила извршавање надлежности Агенције за банкарство, независност и радње надзора, и додатно ометала и успорила динамику испитивања, те онеспособила Агенцију да обавља надзор над сектором банкарства;

Закључујући да без такве међународно признате заштите и примјереног поступка, ниједна агенција за банкарство не може функционисати као потпуно независна регулаторна агенција;

Размотривши и узевши у обзир сва претходно наведена питања, Високи представник овим доноси сљедећу

ОДЛУКУ

КОЈОМ СЕ ДОНОСИ ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ ЗА БАНКАРСТВО ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Закон који слиједи и који представља саставни дио ове Одлуке ступа на снагу у складу са чланом 3. истог, на привременој основи док га не усвоји Парламент Федерације у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова. Ова одлука ступа на снагу одмах и објављује се одмах у “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине.”

Сарајево, 21. октобар 2002.

Педи Ешдаун
Високи представник

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ ЗА БАНКАРСТВО ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

(“Службене новине Федерације БиХ”, бр. 9/96; 27/98; 20/00 и 45/00)

Члан 1.

У члану 4. иза тачке ф), додаје се нова тачка г), која гласи:

“г) вршењу радњи у помагању антитерористичких мјера које се односе на банке, на захтјев овлашћеног органа, на основу одговарајућег закона или у складу са специјалним резолуцијама Савјета безбиједности Уједињених народа, односно у сарадњи коју остварује са релевантним институцијама у вези с овим питањем.”

Члан 2.

У члану 5. став 2. иза ријечи: “Од оснивања Агенције”, додају се сљедеће ријечи: “Агенција, Управни одбор Агенције”.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”.